ORION PHARMA
ELÄINLÄÄKKEET

Koiran hoito-opas

Koiran elämää – elämäsi koiralle

DRNNN

DRNNN

DRNNN

Dronbits

KOIRILLE, JOILLA ON AIKAA VAIN YHTEEN MADOTUSKERTAAN.

SUOLISTOMADOT KERRALLA POIS
1 tabl./10 kg tai 1 tabl./35 kg kerta-annos.

Dronbits tabletit koirien pyörö- ja heisimatojen häätöön.
Vaikuttavat aineet: Febanteeli, pyranteeliembonaatti, pratsikvanteeli. **Annostus:** Dronbits 150 mg/144 mg/50 mg 1 tabl./10 kg, Dronbits 525 mg/504 mg/175 mg 1 tabl./35 kg. Ei saa käyttää tiineyden kahden ensimmäisen kolmanneksen aikana. **Markkinoija:** Orion Pharma Eläinlääkkeet.
Lue pakkausseloste ennen käyttöä. Apteekista.

11/2022

vetoquinol
ACHIEVE MORE TOGETHER

ORION PHARMA

Sisällysluettelo

1. **Hankinta** 4
2. **Ruokinta** 6
3. **Terveydenhoito** 9
4. **Koulutus** 14

Teksti: Janita Leinonen, Sanna Samio-Karine

1. Hankinta

Koiranpennut ovat ihania, pehmoisia ja suloisia karvapalleroita, mutta vastapainona koiran omistaminen tuo paljon vaivaa ja vastuuta. Koira sitoo omistajaansa vuosia hankinnan jälkeen.

Pennun hankintahinnan lisäksi tulee varautua moniin eri kustannuksiin koiran elämän aikana. Rokotukset, loishäädöt, eläinlääkärikulut, ruokintakustannukset, koiran tarvikkeiden hankintahinnat ja mahdolliset vakuutukset haukkaavat omistajan lompakosta reilun palasen vuosittain. Mitä isompi koira, sitä kalliimmaksi se omistajalleen elämänsä aikana tulee. Koiran omistajan vapaa-aikakaan ei ole yhtä huoletonta kuin koirattomilla ystävillä. Koira on vietävä säännöllisesti ulos, satoi tai paistoi.

Ennen pennun hankkimista tulee olla varma, että jokainen perheenjäsen hyväksyy ja haluaa koiran. Päivittäin on pystyttävä varaamaan muutama tunti aikaa vain koiralle, sen aktivointiin ja lenkkeilyttämiseen. Koiran elämää ei ole olla yksin ulkona omakotitalon pihassa tai juoksunarussa. Koira on laumaeläin, joka tarvitsee seuraa ja mielekästä toimintaa, jotta ongelmakäyttäytymisiltä vältyttäisiin.

Rotu kannattaa valita huolella, sillä kaikki rodut on alun perin kehitetty jotain tarkoitusta varten, eikä ole aivan sama mikä koira kotiin seuralaiseksi otetaan. Eri rotuihin voi parhaiten tutustua käymällä koirakokeissa ja -kilpailuissa, ottamalla yhteyttä rotujärjestöihin ja kyselemällä rodun omistajilta kokemuksia, mielipiteitä ja ohjeita. Sekarotuisia koiria saa poikkeuksetta halvemmalla kuin rotukoiria, mutta usein niiden aikuiskokoa, turkin määrää ja laatua sekä tulevaa luonnetta ja käyttäytymistä on vaikeampaa ennustaa.

Ihmisen oma luonne ratkaisee paljon rodun ja yksilön valinnassa. Tiukalle ja temperamenttiselle ihmiselle sopii kovemmat rodut kuten palveluskoirat ja terrierit. Rauhallisemmalle ihmiselle taas seurakoirat tuo-

vat enemmän iloa elämään. Jokaisessa pentueessa pentujenkin välillä on huimia eroja, joten pelkkä rodun valitseminen ei vielä takaa onnea. Säälistä ei kannata ottaa pentueen viimeistä vapaata pentua, jos se kyhjöttää nurkassa tai arastelee ihmisiä ja kosketusta. Aran ja epävarman koiran kanssa on vaikea elää, sellainen tarvitsee kokeneen kouluttajan ja huomattavan paljon sosiaalistamista. Jos taas oma energia ei riitä koiran aktiiviseen kouluttamiseen, tulee vilkkaimmat, vauhdikkaimmat ja rohkeimmat pennut jättää suosiolla muiden haasteeksi.

Kun rotu on selvillä, on valittava, otetaanko uros vai narttu. Nartuilla on juoksuaika keskimäärin seitsemän kuukauden välein ja vuoto kestää noin kolme viikkoa. Tänä aikana koiran kanssa kilpaileminen ei kaikissa lajeissa ole mahdollista ja pitää olla tarkkana, ettei se tule vahingossa tiineeksi. Kiima-ajan jälkeen narttu voi tulla valeraskaaksi, jolloin fyysisten oireiden lisäksi sen käytös voi muuttua väsyneeksi, apaattiseksi tai ärtyisäksi muutaman kuukauden ajaksi. Jos narttua ei aiota käyttää jalostukseen, se voidaan steriloida juoksujen estämiseksi. Kun nartuilla on juoksu pari kertaa vuodessa, on se uroksilla käytännössä ympäri vuoden. Voimakkaan hormonitoiminnan omaava uros voi karkailla pitkiäkin matkoja kosintareissuille tai ulista sisällä aamusta iltaan naapurin nartun ollessa juoksussa. Jos urosta ei ole tarkoitus käyttää jalostukseen, se voidaan kastroida.

Joka ammatissa on ihmisiä moneen lähtöön ja niin on kasvattajissakin. Myytäviä pentuja kannattaa kysellä rotuyhdistysten pentuvälityksistä, Kennelliitosta ja rodun harrastajilta. Hyvän kasvattajan tunnistaa siitä, että hän kyselee yhtä paljon kuin ostajakin. Hyvä kasvattaja välittää siitä mihin ja millaisiin oloihin hänen pentunsa menevät, hän kertoo pennun vanhemmista, mahdollisista rodussa esiintyvistä perinnöllisistä sairauksista, pentujen eroavaisuuksista ja rodun erityisominaisuuksista. Luotettava kasvattaja ei jätä pennun ostajaa pulaan vastoinkäymistenkään edessä, vaan hän haluaa kuulla pennuista ja auttaa niiden mahdollisissa ongelmissa läpi koiran elämän. Älä koskaan sitoudu ottamaan pentua näkemättä sitä, sen emää ja kasvatusolosuhteita.

Arkuuden taustalla on usein eristyksessä kasvatettu pentue. Pennut ovat kasvaneet emänsä ja sisariensa kanssa joko omassa huoneessaan tai pihan perällä. Pennun sosiaalistumisaika alkaa jo kasvattajan luona ja sitä ei voi koskaan myöhemmin täysin korvata. Jos pentueen emässä on jokin luonteenpiirre, jota et omalle koirallesi halua, ota pentu muualta. Nartun käyttäytyminen vaikuttaa paljon sen pentujen tulevaan käyttäytymiseen. Ottamalla pennun aran tai aggressiivisen koiran pentueesta, voit saada itsellesi palkkioksi vuosien stressin ja päänsäryn. Paras pennun luovutusikä on 7–8 viikkoa. Olet ottamassa itsellesi kumppania jopa 15 vuodeksi, joten tee päätöksesi harkiten ja järjellä, älä sydämellä.

Jos olet hankkimassa toista tai kolmatta koiraa, niin parhaiten koirat tulevat toimeen niiden ikäeron ollessa vähintään kaksi vuotta. Koiraa ei tule koskaan ottaa kaveriksi toiselle koiralle, vaan ihmiselle. Vasta kun vanhempi koira on koulutettu sellaiseksi kuin perhe haluaa sen lopullisesti olevan, voidaan harkita toisen koiran ottamista.

Ihmisen oma luonne ratkaisee paljon rodun ja yksilön valinnassa.

2. Ruokinta

Koiran ruokintaohjeita tulet saamaan yhtä paljon kuin on ohjeiden antajiakin. Kymmenien kuivamuonamerkkien lisäksi voi koiran ruokkia kotiruualla tai antamalla sekaruokaa. Ensikertalaisen pää menee varmasti sekaisin valtavan tarjonnan keskellä. Aloita pennun ruokinta kasvattajan ohjeiden mukaisesti. Ensimmäisen vuoden ajan on tärkeää ruokkia koira oikein, jotta vältytään luustovaurioilta.

Ruokinnan tarve muuttuu koiran iän, terveyden ja aktiivisuuden mukaan. Kasvava pentu, tiine narttu tai kovaa työtä tekevä koira tarvitsee huomattavasti enemmän energiaa kuin vanha koira tai kotikoira.

Harvalle koiralle voi antaa ruokaa niin paljon kuin se haluaa syödä, useimmat koirat ovat varsinaisia ahmatteja ja aivan liian moni koira kärsii liikakiloista. Ruokapussin kyljessä olevia annostusohjeita voidaan pitää vain suuntaa antavina, tärkeintä on seurata koiran painoa säännöllisesti. Koira on sopusuhtainen, kun sen kylkiluut tuntuvat helposti, mutta eivät näy. Ihminen osoittaa turhan usein rakkauttaan koiralleen ylettömällä herkkupalojen määrällä, mutta se on koiralle enemmänkin rangaistus kuin hellyydenosoitus. Nimittäin ylipainoiset koirat sairastuvat todennäköisemmin sydänvikaan, tuki- ja liikuntaelimistön sairauksiin ja sokeritautiin, jolloin niiden elinikä lyhenee huomattavasti.

Ensimmäisten kuukausien aikana kuivamuona tulisi turvottaa pehmeäksi ennen pennulle antamista. Myöhemmin ei tarvitse odottaa ruuan turpoamista, mutta kuivamuona kannattaa tarjota runsaan veden kera.

Ruoka sopii koiralle, kun sen vatsa toimii hyvin, uloste on kiinteää, koiralla ei ole ilmavaivoja, ruoka maistuu ja koira on aktiivinen. Koiran turkki on hyvässä kunnossa ja kiiltää, iho ei hilseile eikä koira rapsuta itseään. Kun olet löytänyt koirallesi sopivaa ruokaa, on turha lähteä vaihtelemaan sitä. Äkillinen ruokamerkin vaihto aiheuttaa monelle koiralle ripulin. Ruokaa vaihdettaessa laita aluksi vanhan ruuan joukkoon neljäsosa uutta ruokaa ja vähitellen lisää uuden ruuan osuutta.

Koiran päivittäiset ruokintakerrat eri ikäkausina:		
2–4 kk	**5–6 kk**	**7 kk –**
4 x päivässä	**3 x päivässä**	**2 x päivässä**

Voit joskus lisätä koiran normaalin ruuan joukkoon jotakin seuraavista lisukkeista:

- maksalaatikko
- vehnänalkiot
- Yrjölän puuro
- kaurapuuro
- raejuusto
- keitetty kananmuna
- kermaviili
- piimä
- maustamaton jogurtti
- tonnikala
- kypsennetty kala
- raastettu porkkana

Maksaa, kananmunaa ja kalaa saa antaa koiralle vain muutaman kerran viikossa. Kananmuna ja kala annetaan keitettyinä, kananmunan keltuaisen voi antaa raakana. Älä kuitenkaan opeta koiraasi nirsoksi lisäämällä kuivamuonan joukkoon aina jotakin herkkua. Kuivamuona itsessään on täysipainoista ja tasapainotettua ruokaa ja voit tahtomattasi vääristää koiran saamia kalsium-, fosfori-, vitamiini- ja kivennäisainemääriä lisäämällä ruokaan aina jotain ”ekstraa”.

Koirille sopimattomia ruoka-aineita ovat:

- **sipuli:** aiheuttaa anemiaa ja ilmavaivoja
- **suklaa:** koiran aineenvaihdunta ei pysty käsittelemään suklaan sisältämää teobromiinia, joka aiheuttaa koiralle varsin pieninäkin määrinä myrkytystilan
- **ksylitoli:** koira voi saada ksylitolimyrkytyksen
- **linnun ja porsaan luut ja rustot:** aiheuttavat ummetusta, ripulia ja haavaumia suolistossa ja ruokatorvessa
- **raa’at juurekset**: eivät sula koiran suolistossa ja aiheuttavat ummetusta, suolitukoksia ja kaasukäymistä, raasteena voi antaa
- **raaka kananmunan valkuainen:** estää B-vitamiinin ja muiden ainesten imeytymisen elimistöön
- **raaka kala:** voi tartuttaa koiraan heisimatoja
- **suola, sokeri ja mausteet**

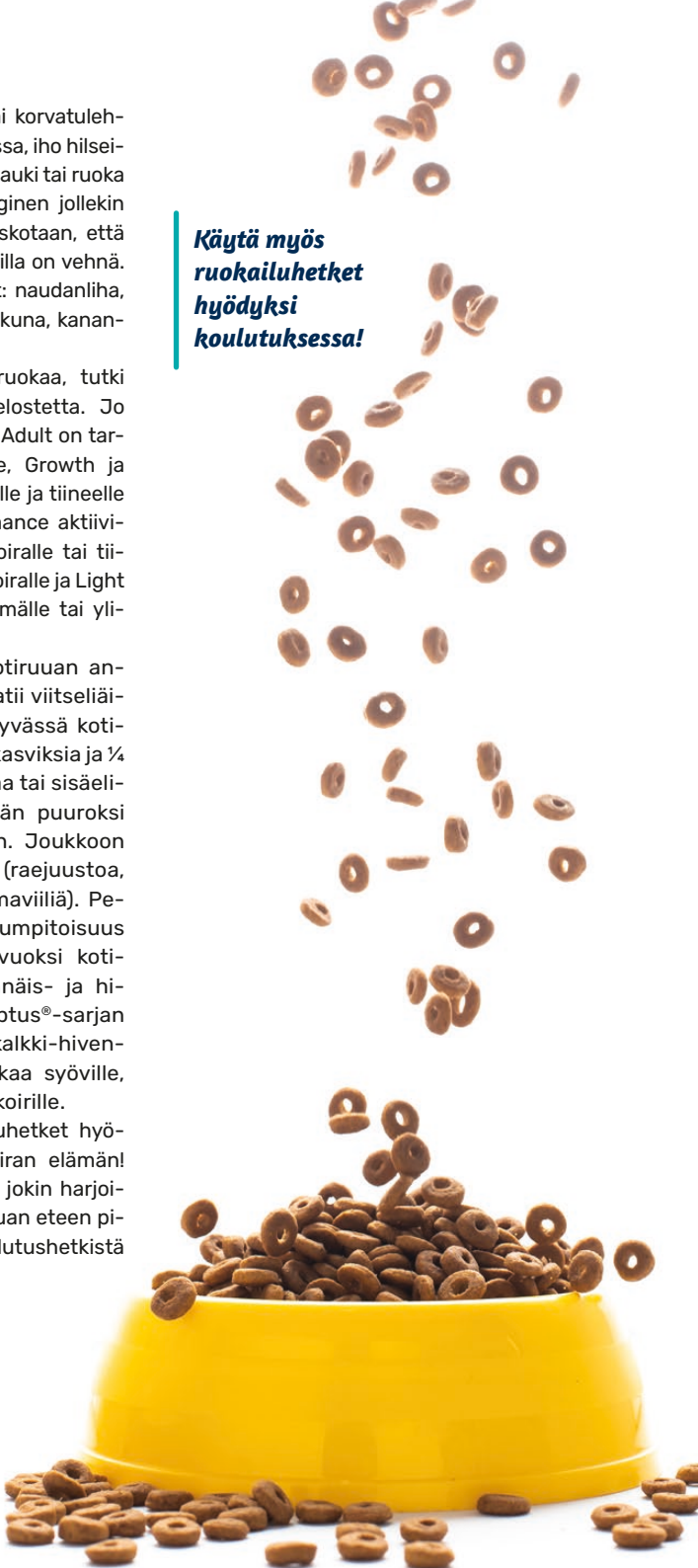
Jos koirallasi on usein silmä- tai korvatulehduksia, karvattomia laikkuja turkissa, iho hilseilee tai punoittaa, varvasvälit ovat auki tai ruoka ei oikein maita, voi se olla allerginen jollekin ruuan raaka-aineelle. Yleisesti uskotaan, että tavallisin allergian aiheuttaja koirilla on vehnä. Muita tavallisia allergeenejä ovat: naudanliha, maissi, maito, hiiva, sianliha, kalkkuna, kananmuna ja kala.

Kun etsit koirallesi uutta ruokaa, tutki pussin kyljessä olevaa tuoteselostetta. Jo pelkkä ruuan nimi kertoo paljon: Adult on tarkoitettu täysikasvuiselle koiralle, Growth ja Puppy pennulle, kasvavalle koiralle ja tiineelle tai imettävälle nartulle, Performance aktiivisille, raskasta työtä tekevälle koiralle tai tiineelle nartulle, Senior vanhalle koiralle ja Light vähemmän aktiiviselle, iäkkäämmälle tai ylipainoiselle koiralle.

Monet ihmiset suosivat kotiruuan antamista teollisen sijaan. Se vaatii viitseliäisyyttä ja tarkkaa laskentaa. Hyvässä kotiruuassa on ¾ viljatuotteita tai kasviksia ja ¼ lihaa, kalaa, kanaa, kananmunaa tai sisäelimiä. Viljatuotteet kypsennetään puuroksi joko lihan kanssa tai erikseen. Joukkoon voidaan lisätä maitotuotteita (raejuustoa, piimää, viiliä, jogurttia tai kermaviiliä). Perinteisessä kotiruuassa kalsiumpitoisuus voi vaihdella paljon. Tämän vuoksi kotiruokaan on hyvä lisätä kivennäis- ja hivenaineita sekä vitamiineja. Aptus®-sarjan Multidog on tasapainotettu kalkki-hivenaine-vitamiinivalmiste kotiruokaa syöville, sairaille ja stressistä kärsiville koirille.

Muistathan käyttää ruokailuhetket hyödyksi koulutusmielessä läpi koiran elämän! Liitä jokaisen aterian yhteyteen jokin harjoitus. Pentu tottuu siihen, että ruuan eteen pitää tehdä töitä ja samalla koulutushetkistä tulee sille mieluisia.

Käytä myös ruokailuhetket hyödyksi koulutuksessa!

3. Terveydenhoito

Koiran terveydestä tulee huolehtia päivittäin sen koko elämän ajan ja omistajan tekemät säännölliset tarkastukset ovatkin tärkeitä. Näkyvien terveyshaittojen, kuten iho-ongelmien, lisäksi koiran terveyttä voivat uhata myös sisä- ja ulkoloiset.

Sisäloisten häätäminen

Jokainen pentu voi saada sisäloistartunnan emältään jo sikiövaiheessa istukan kautta tai imetyksen yhteydessä maidosta ja siksi pennut tulisikin madottaa kasvattajan luona kahden, neljän, kuuden ja kahdeksan viikon ikäisinä. Jos kasvattaja ei kuitenkaan ole näin toiminut, on ensimmäiseksi huolehdittava sisäloisten häätämisestä uuden pennun saapuessa kotiin.

Matoinen pentu on flegmaattisempi ja sen vatsa pömpöttää, vaikka kylkiluut tuntuisivatkin hyvin. Karva on huopaantuneen, kuivan ja elottoman tuntuista ja ulosteessa voi näkyä joko pitkiä valkoisia spagettia muistuttavia matoja tai lyhyempiä madon pätkiä. Koira voi vetää takapuoltaan maata pitkin tai sillä voi olla usein ripulia.

Suomessa yleisimmin tavattavat koiran sisäloiset ovat suolinkaiset, hakamadot ja heisimadot. Täysikasvuiset loiset elävät koiran suolistossa ja munivat tuhansia munia, jotka siirtyvät ulosteiden mukana maastoon. Munat kehittyvät tartuntakykyisiksi muutamassa viikossa ja säilyvät ympäristössään tartuntakykyisinä kuukausia. Aikuinen koira voi saada loistartunnan suun kautta haistellessaan maata, tutkiessaan muiden ulosteita tai syömällä tartunnan saaneita jyrsijöitä tai raakaa kalaa.

Jotta loiset eivät pääsisi ulosteiden mukana leviämään ja aiheuttamaan tartuntoja, tulisi jokaisen koiranomistajan kerätä koiransa ulosteet ja huolehtia koiransa madottamisesta. Anna koirallesi matolääke aina viikkoa tai kahta ennen rokotuksia, siis 10–11 viikon ikäisenä. Tehokas matolääke on esimerkiksi kerta-annoksena annettava Dronbits. Raa'asta järvikalasta tarttuvaan lapamatoon tehoaa vain 8-kertainen annos pratsikvanteelia. Perheen kaikki koirat tulee aina madottaa samanaikaisesti.

Rokotukset

Koirat rokotetaan parvoripulia, penikkatautia, tarttuvaa maksatulehdusta ja raivotautia eli rabiesta vastaan. Tarvittaessa koira voidaan rokottaa myös kennelyskää tai leptospiroosia vastaan. Ensimmäinen rokotus pennulla on noin kolmen kuukauden ikäisenä. Toinen rokotus on neljän viikon kuluttua ensimmäisestä. Seuraava rokotus on vuoden kuluttua.

Ulkoloiset

Ulkoloiset ovat ihon pinnalla tai ihon sisässä eläviä verta imeviä loisia. Tavallisin niiden aiheuttama oire on kiusallinen kutina. Yleisimmin Suomessa tavattava ulkoloinen on paljaalla silmälläkin havaittava täi. Täin munat kiinnittyvät karvoihin ja näyttävät kellahtavan valkoisilta, kiiltäviltä kuplilta. Ulkoloiset tarttuvat suorassa kosketuksessa tai trimmausvälineiden välityksellä. Jos koirasi raapii itseään normaalia enemmän tai havaitset koiran turkissa ulkoloisia, käytä koira eläinlääkärillä loishäätöä varten. Ilmoita myös tutuille koiranomistajille tilanteesta ja pidä koirasi erossa muista koirista, kunnes olet varma, ettei se voi levittää tartuntaa eteenpäin.

Tutki koira kesäisin säännöllisesti punkkien varalta. Punkkeja on varsinkin saaristossa ja korkeissa heinikoissa. Punkit poistetaan punkkipihtien avulla. Punkin purema voi aiheuttaa lievän ihotulehduksen, joka yleensä paranee itsestään. Lisäksi punkit voivat levittää anaplasmoosia ja borrelioosia.

Koiran normaali ruumiinlämpö on 38–39,2 °C.

Säännöllisesti tarkistettavia asioita

Suu, nielu ja kuono

Terveet limakalvot ja ikenet ovat vaaleanpunaiset. Ienrajat eivät ole nousseet, hampaiden päällä ei ole keltaista tai ruskeaa plakkia ja hampaat ovat ehjät. Kurkku ei ole punainen ja imusolmukkeet ovat pienet. Sieraimista ei valu eritteitä. Terve koira ei hankaa kuonoaan, niiskuta, aivastele, yski tai kakistele. Kovemmankaan rasituksen aikana koiralle ei tule yskäoireita eikä hengitysvaikeuksia.

Merkkejä ongelmista:

Koira ei syö mielellään tai ei halua pureskella luita tai muuta kovaa. Koira kuolaa normaalia enemmän, se ei halua kantaa enää esineitä suussaan tai sen henki haisee pahalle. Pahanhajuista hengitystä voivat hammaskiven lisäksi aiheuttaa suutulehdukset, ulosteiden syöminen, sukupuolielinten nuoleminen, kalaruuat, sokeritauti tai virtsamyrkytys.

Hammaskiven ja ientulehduksen ennaltaehkäisy:
Pureskelu ehkäisee hammaskiven muodostumista. Koiran hampaat tulisi pestä päivittäin. Ihmisten hammastahnoja ei saa käyttää niiden sisältämän fluorin vuoksi. Aptus Bucadog® suuhygieniageeli ja purupalat vähentävät plakin muodostumista ja ehkäisevät pahanhajuista hengitystä. Harjaa koiran hampaat ensin pienellä määrällä geeliä. Käytä harjaamiseen pehmeää hammasharjaa tai sormen ympärille kietaistua sideharsoa. Levitä vielä lopuksi geeliä ienrajaan ja hampaille. Purupalan voit antaa päivittäisenä makupalana.

Tassut

Kynsien tulee olla riittävän lyhyet, ne eivät saa koskea maahan koiran kävellessä. Kynnet tulee leikata noin 2–3 viikon välein. Muista leikata myös kannuskynnet. Terveet kynsivallit ovat normaalin ihon väriset. Anturat eivät ole halkeilleet ja anturoiden välit eivät ole punaiset. Terve koira ei pureskele tassujaan eikä onnu.

Iho ja turkki

Koiran yleiskunnon näkee yleensä turkin kunnosta. Terve iho on hyväkuntoinen, ei kuiva eikä hilseilevä. Ihossa ei ole haavoja eikä näppylöitä. Turkissa ei saa olla takkuja, sen pitäisi kiiltää ja olla tasainen joka paikasta. Ihooireita voivat sairauksien lisäksi aiheuttaa ihotulehdukset, allergiat, hormonihäiriöt, loiset tai stressi.

Huonokuntoisen turkin hoitamiseen voi käyttää ruuan lisänä välttämättömiä rasvahappoja tai biotiinia. Laadukas rasvahappovalmiste sisältää eläimille soveltuvassa suhteessa omega-3- ja omega-6-rasvahappoja, jotka auttavat hilseilyyn, kuivaan karvaan, lieviin iho-ongelmiin sekä ihon, turkin ja kynsien kunnon ylläpitämiseen. Aptus Biorion sisältää biotiinia, jonka tarve lisääntyy mm. tiineysaikana ja stressitilanteissa. Heikko ja eloton turkki, pigmentin puute, osittainen karvanlähtö, ihon kuivuminen ja hauraat tai lohkeilevat kynnet voivat johtua biotiinin puutteesta. Käytä turkin pesemiseen vain koirille tarkoi-

tettuja pesuaineita, sillä laadukkailla tuotteilla voit pestä koiraa useammin aiheuttamatta ihon ja turkin kuivumista. Aptus-sarjasta löytyy pesuaineita herkällekin iholle sekä lievien iho-ongelmien hoitoon.

Korvat

Terveet korvat ovat puhtaat ja väriltään vaaleat.

Ongelmia:

Korva näyttää punoittavalta ja eritteiseltä, useimmiten se myös haisee pahalta. Koira raapii korviaan, ravistaa päätään, pitää päätä kallellaan tai arastelee korvien koskemista. Tasapainohäiriöt, kuulo-ongelmat tai korvalehtien paksuuntuminen kielivät pahasta tulehduksesta.

Ennaltaehkäisy:

Korvatulehdukset ovat etenkin monien luppakorvaisten koirien ongelmana. Korvat voi kääntää välillä nurinpäin ”tuulettumaan”. Altistavina tekijöinä tulehduksille voivat olla ruoka-aineallergia tai atopia. Uimisen yhteydessä korviin joutunut vesi tai korvakäytävässä kasvavat karvat saattavat ärsyttää korvakäytävää. Korvat puhdistetaan säännöllisesti vain näkyvissä olevalta alueelta korvien puhdistukseen tarkoitetulla liuoksella, kuten Aptus Ear Care. Jos korvassa oleva erite muistuttaa kahvinporoja, voi syynä olla korvapunkit.

Silmät

Terveet silmät ovat kirkkaat ja kosteat eivätkä rähmi. Sidekalvot ovat valkoiset. Koira liikuttaa silmiään havaitsemansa liikkeen tahdissa ja molemmat silmät katsovat samaan suuntaan. Molemmat pupillit ovat samankokoiset ja supistuvat kirkkaan valon vaikutuksesta.

Ongelmia:

Koira hankaa silmiään, räpyttelee häiritsevän usein tai siristää silmiään. Jos silmät rähmivät, punoittavat tai kutisevat, vie koira eläinlääkäriin.

Näin puhdistat koiran korvat

1.
Kohota korvalehteä ylöspäin. Aseta pullon kärki korvakäytävän suulle ja täytä korvakäytävä puhdistusliuoksella. Vältä koskemasta korvaa pullon kärjellä.

2.
Pidä korvalehteä ylhäällä ja hiero korvan tyveä pyörivin liikkein.

3.
Pyyhi ylimääräinen liuos ja vaha puhtaalla vanutupolla.

4.
Anna koiran ravistella päätään.

5.
Pyyhi korvakäytävän suuaukko ja korvalehti puhtaalla vanutupolla.

Ripuli tai oksentelu

Ripuloiminen ja oksentelu ovat yleisimpiä syitä miksi ihmiset ottavat yhteyttä eläinlääkäriin. Ne voidaan hoitaa kotona, jos ripulissa tai oksennuksessa ei ole verta, koiralla ei ole alilämpöä, kuumetta, kipuja tai kouristuksia ja koira on virkeä. Ripuli ja oksentelu voivat aiheutua ruokavalion muutoksista, ruuansulatushäiriöistä, ylensyönnistä, pilaantuneesta tai epäsopivasta ruuasta tai vedestä, ruoka-aineallergiasta, vierasesineestä mahalaukussa, sisäloisista, bakteeri- tai virusperäisistä tulehduksista, haiman vajaatoiminnasta, maksan tai munuaisten sairauksista, stressistä, myrkytyksestä tai joistakin lääkeaineista.

Ripulissa elimistöstä poistuu huomattava määrä nesteitä ja suoloja, minkä johdosta elimistö kuivuu. Koira kärsii nopeasti nestehukasta ripulin ja oksentelun aikana, joten juota sille ruiskun kanssa vettä puolen tunnin välein, jos se ei itse juo. Lisäksi juomaveteen kannattaa sekoittaa Aptus-sarjan Nutrisal® jauhetta, jossa on koiran elimistön tarvitsemia elektrolyyttejä. Nutrisalia voit antaa myös kovan rasituksen jälkeen palautumisen nopeuttamiseksi tai helteisen automatkan yhteydessä. Ruuansulatuksen tilapäisissä häiriöissä tai vatsan mennessä löysälle voit antaa koiralle Nutrisalin lisäksi Aptus-sarjan Attapectin tabletteja tai Tehobakt jauhetta. Attapectin sitoo itseensä nestettä ja tukee normaalia ulostekoostumusta. Tehobakt sisältää maitohappobakteereja, jotka lisääntyvät suolistossa ja laskevat suoliston pH:ta. Hyvänlaatuisten bakteerien lukumäärä nousee ja näin suolistossa tautia aiheuttavien bakteerien elinmahdollisuudet heikkenevät.

Ruoansulatushäiriöissä koiralle annetaan vatsaystävällistä ruokaa pieniä määriä kerrallaan, useita kertoja vuorokaudessa. Jos teollista ruokaa ei ole saatavilla, voidaan ruokinta aloittaa myös riisillä, jossa on keitinlientä ja keitettyä kanaa, naudanlihaa, pakastekalaa, raejuustoa tai piimää. Kolmantena päivänä joukkoon lisätään hieman koiran omaa ruokaa ja muutaman päivän kuluessa voidaan siirtyä asteittain normaaliin ruokintaan.

Ota yhteys eläinlääkäriin, jos oireet jatkuvat yli kolme vuorokautta tai kun kyseessä on pentu, iäkäs tai koira, jolla on perussairaus.

4. Koulutus

Pennun opetus alkaa sinä päivänä, kun se tuodaan uuteen kotiin. Sosiaalistaminen erilaisiin ihmisiin, eläimiin ja ääniin, sisäsiisteys, yksin oleminen, remmissä kävely ja vain sallittujen tavaroiden pureskelu ovat ensimmäisiä opetettavia asioita.

Opettamista on myös se, että haluat pentusi pitävän kontaktia sinuun muiden koirien tai ihmisten kävellessä teitä vastaan tai jättävän huomiotta ohikiitävän polkupyörän tai riehuvan lapsilauman. Jokapäiväisten taitojen lisäksi on hyödyllistä opettaa koiralle sivulle tulo, paikallaan oleminen, luoksetulo, katsekontakti, istuminen, seisominen ja maahanmeno. Näiden käskyjen avulla pystyt hallitsemaan koirasi kaikissa vastaantulevissa tilanteissa!

Jotta saisit pennun oppimaan uusia asioita, sinun on osattava motivoida sitä. Yksikään koira ei tee asioita haluamallasi tavalla vain siksi, että sinä käsket. Kaikki koirat (niin kuin ihmisetkin yleensä) ajavat kaikessa toiminnassaan omaa etuaan. Koiran etuja on päästä ulos ja saada ruokaa, leikkiä, rapsutuksia tai huomiota. Tästä syystä koiran mielestä juuri sinä olet maailman tärkein henkilö: olet ainoa, joka nämä asiat voi sille tarjota. Jos koirasi kuitenkin pääsee ulos raapimalla ovea, saa ruokaa vinkumalla keittiössä, saa rapsutuksia hyppimällä sinua vasten ja saa sinut leikkimään haukkumalla, on odotettavissa ongelmia. Muutaman vuoden päästä ongelmat alkavat näkyä eri tilanteissa. Sinä haluaisit ohittaa kauniisti muut koirat, mutta koirasi haukkuu, riuhtoo remmissä ja pyrkii tervehtimään tai hyökkäämään kaikkien vastaantulijoiden päälle. Sinä haluaisit pyytää likaisen koiran pois sängystä, koirasi taas ärisee vastalauseeksi tai jopa puree sinua, jos yrität väkisin saada sen sieltä alas. Ole siis tarkkana pennusta asti, ruokaa, ulkoilua, rapsutuksia, kehua ja leikkimistä paljon, mutta sinä määrittelet millä tavoin ne voi saavuttaa.

Sosiaalistaminen

Sosiaalistaminen on yksi tärkeimmistä asioista uuden pennun kanssa. Pennun sosiaalistamiseen käytetty aika tulee korkojen kanssa takaisin vuosien myötä. Tämä on ainutlaatuista aikaa saada pentu pitämään maailmaa normaalina ja turvallisena paikkana. Koira, jota ei ole sosiaalistettu ihmisiin ja muihin koiriin, on vaikea elinkumppani. Se ei hyväksy vieraita ihmisiä tai koiria ja alkaa helposti käyttäytyä aggressiivisesti.

Totuta pentu alle 4 kk ikäisenä kaikkiin mahdollisiin asioihin:

- eri-ikäisiin ihmisiin: vauvoihin, lapsiin, aikuisiin, vanhuksiin, miehiin ja naisiin.
- erilaisessa vaatetuksessa oleviin ihmisiin: silmälasit, hattu, sadevaatteet, univormu ja kypärä.
- eri tavalla liikkuviin ihmisiin: ontuu, konttaa, juoksee, ryömii, kävelee kepin kanssa, kulkee rullatuolissa tai pyörällä.
- muihin koiriin: pieniin, keskikokoisiin, suuriin, karvaisiin, karvattomiin, pentuihin, aikuisiin, uroksiin ja narttuihin.
- muihin eläimiin: hevoset, lehmät, kissat, kanit, marsut, lampaat jne.
- eri kulkuvälineisiin ja liikenteeseen: auto, juna, lentokone, laiva jne.
- ääntä pitäviin laitteisiin esim. pesukone, imuri ja ruohonleikkuri.
- ihmispaljouteen: juhlat, ostoskeskukset, näyttelyt ja koirakilpailupaikat.
- hississä ja portaissa kulkemiseen, liukkaalla lattialla kävelemiseen, parkkihalleihin, tuulessa heiluviin pyykkeihin, ampumiseen jne.

Jos sinä et kerro pennulle, kuinka edellä mainituissa tilanteissa toimitaan, se keksii niihin oman toimintamallinsa (haukkuu, repii, murisee, jähmettyy) ja nämä eivät useinkaan ole omistajan mielestä toivottua käyttäytymistä. Älä tee uusista tilanteista ”ohjelmanumeroa”, vaan reagoi itse niihin mahdollisimman passiivisesti ja rauhallisesti, sillä pentu tarkkailee sinun reaktioitasi. Jos pentu pelästyy, älä ala sääliä äläkä vie pentua pois pelottavasta tilanteesta. Palkkaa ja huomioi pentu aina rohkeudesta, älä pelkäämisestä.

Koiran käsittely

Pennun on alusta asti totuttava ihmisen käsittelyyn. Sen tulee tottua turkin kampaamiseen, harjaamiseen ja pesemiseen, tassujen kuivaamiseen, kynsien leikkaamiseen ja korvien, silmien ja hampaiden tutkimiseen ja hoitoon. Koiran tulee antaa nostaa itseään ja oppia olemaan paikoillaan, kun sitä kosketellaan joka puolelle. Kun totutat pentua käsiteltävänä olemiseen, älä pidä koirasta väkisin kiinni. Pidä toisessa kädessä makupalaa ja toisella kädellä samanaikaisesti nosta huulia ja koskettele hampaita tai ikeniä pennun yrittäessä saada toisesta kädestäsi namipalaa. Harjoittele korvien katsomista, tassujen pyyhkimistä ja kampaamista samalla tavalla. Kaikki väkisin tehdyt hoitotoimenpiteet tulevat olemaan koiralle epämiellyttäviä tapahtumia, joita se alkaa vältellä.

Hoida kynsien leikkuu aluksi pennun nukkuessa. Jos se herää ja yrittää pois tai alkaa rimpuilla, päästä se sylistä vasta sen rauhoituttua. Kerran rimpuilullaan sylistä päässyt pentu käyttää tätä jatkossa aina hyväkseen ja vain lisää rimpuilua seuraavilla kerroilla. Vie kerran vielä sakset lähelle kynttä, vaikka et enää leikkaisikaan, kehu pentua rauhallisesta käytöksestä ja päästä se menemään. Jos pentu on hereillä, on parempi leikata alussa vain muutama kynsi kerrallaan, jotta pentu ei opi tämän toimenpiteen kestävän ikuisuuksia. Kynsienleikkuu on vain lyhyt hetki, jonka jälkeen saa namipalan ja pääsee taas juoksentelemaan.

Käsien pureminen

Vaikka pentuesisarusten kanssa sai riehua ja painia aika rajustikin, ihmisiä ei voi kohdella samalla tavalla. Älä väistä pennun hampaita, ettei se opi pääsemään epämiellyttäviksi kokemistaan asioista eroon puremalla sinua. Hiukan herkemmälle pennulle tehoaa kimeä kiljaisu, jonka päästät pennun hampaiden osuessa käteesi. Heti kiljaisun jälkeen nouse ylös ja lähde tiehesi mitään sanomatta tai edes katsomatta pentuun päin. Opeta koiralle, että ihmisen nahka on niin herkkä, ettei se ei kestä minkäänlaista puremista. Jos pentusi on nöyrä sinua kohtaan, voit ärähtää sille sen purressa, näykkiessä tai roikkuessa vaatteissasi. Muut kielletyt purukohteet, esim. sähköjohdot, voit "maustaa" etikalla tai muulla pahanmakuisella, mutta turvallisella aineella.

Sisäsiisteys

Vie pentu ulos aina HETI, kun se herää, on syönyt tai juonut (jotkut pennut 10–20 minuutin päästä syömisestä) sekä AINA leikkimisen tai riehumisen jälkeen. Päätä etukäteen paikka, mihin koira saa tarpeensa tehdä ja kanna pentu sinne. Varsinkin isokokoisilla roduilla tulisi lenkkeilyn ja ruokailun välillä pitää tunnin tauko mahalaukunkiertymäriskin vuoksi! Syömisen jälkeen käydään siis vain tekemässä tarpeet, ei lähdetä kävelylle. Kun haluat pennun tekevän tarpeet ulos, kävele hitaasti edestakaisin 20–50 metrin matkaa tai pyöri yhden puun ympärillä, kunnes pentu tekee tarpeensa. Kehu heti pentua "hieno pentu, pissalle", näin pentu oppii sanan merkityksen ja alkaa pian tehdä tarpeensa jo pelkän sanan kuullessaan. Voit myös palkita pennun aluksi namipalalla aina sen tehdessä tarpeensa ulos ja näin vahvistaa sen halua päästä ulos tarpeilleen. Kun pentu tekee ensimmäisiä kertoja tarpeitaan jonnekin, vie se seuraavalla kerralla täsmälleen samalle paikalle. Koirat haluavat tehdä tarpeitaan yleensä aina samaan paikkaan, ja tämä pätee valitettavasti myös sisällä kotona. Niin kauan, kun kävelet eteenpäin, on maailmassa niin paljon uutta, ihmeellistä ja mielenkiintoista, ettei pentu malta tehdä tarpeitaan. Tämän vuoksi liiku vain sen verran, ettei pentu jää istuskelemaan tai makaamaan maahan. Kun pentua opetetaan tekemään tarpeet ulos, sitä ei jätetä yksin pihalle, koska sinun on oltava kehumassa pentua sen tehdessä tarpeensa ulos. Paikalla ei myöskään saa olla muita koiria, ettei pennun mielenkiinto kohdistu niihin ja tarpeiden tekeminen unohdu.

Vie pentu ulos aina heti, kun se herää, on syönyt, juonut tai leikkinyt.

Jos vahinko sattuu sisälle, älä rankaise pentua. Se ei torumisesta ymmärrä, ettei tarpeita saa tehdä sisälle, vaan luulee, ettei se saa tehdä tarpeitaan lainkaan sinun nähtesi ja alkaa tehdä niitä piilossa, esimerkiksi sohvan takana tai viereisessä huoneessa. Koira ei myöskään uskalla tehdä tarpeitaan ulkona sinun nähtesi, vaan "säästää" tarpeensa sisälle. Jos vahinko sattuu sisälle, mieti, mitä pentu teki juuri sitä ennen: kävi juomassa, pyöri kuono maassa paikallaan tms. ja ensi kerralla osaat viedä pennun ajoissa ulos. Jätä väärät tekemiset huomiotta ja palkitse, kun koira tekee tarpeensa sinne, minne sinä haluat!

Yksinolo

Aloita yksin olemisen harjoittelu heti parin ensimmäisen päivän jälkeen. Voit ensin mennä vain toiseen huoneeseen ja kun tämä sujuu, ulko-oven ulkopuolelle ja vähitellen pidentää poissaoloaikaa. Pennun tulisi yksin jäädessään olla rauhallisessa mielentilassa. Jätä sille luu, piilota namipaloja tai jätä muuta tekemistä, kun lähdet. Jos pentu ulisee, vinkuu tai hauk-

kuu laittaessasi oven kiinni, älä mene takaisin. Palaa vasta, kun pentu on hiljaa. Kotiin tullessasi tervehdi pentua rauhallisesti, sillä jos kotiinpaluusi on pennun mielestä maailman hauskin juttu, se voi jatkossa yrittää saada sinut palaamaan mahdollisimman pian ääntelemällä tai tavaroita hajottamalla.

Ei-käsky

Koiralle on asetettava rajoja, jotta sen kanssa voisi elää. Koira oppii nopeasti mitä saa ja mitä ei saa tehdä, kunhan omistaja on johdonmukainen. Käytä pelkkää EI-käskyä. Koiralle ei ole olemassa yhdyssanoja ei-hyppää, ei-ota, ei-vedä jne. EI-sanan pitää tarkoittaa koiralle: ”Lopeta välittömästi se, mitä ikinä tällä hetkellä oletkaan tekemässä!” Kun pentu lopettaa kielletyn toiminnan, ohjaa se vaihtoehtoiseen tekemiseen ja kehu sitä. Ei-sanaa ei saa kuluttaa loppuun, vaan sitä käytetään vain tärkeissä tilanteissa, jolloin sitä on myös ehdottomasti noudatettava.

Remmissä kävely

Jos et halua koirasi vetävän remmissä aikuisena, älä anna sen tehdä sitä pentunakaan! Kun pentu vetää remmissä, sano ei ja pysähdy. Koiran katsoessa sinuun ja remmin löystyessä, kehu sanalla, jonka haluat yhdistää löysään remmiin: ”Hyvä remmissä, hieno remmissä”. Niin kauan kuin kuljette eteenpäin remmin ollessa löysällä, muista kehua koiraa tuolla ”remmissä”-sanalla. Voit myös vaihtaa aina suuntaa remmin kiristyessä.

Käskysanojen opetus

Opetusvaiheessa et voi antaa koiralle käskyjä koska se ei ymmärrä niitä. Sen sijaan opeta pennulle ihmisten kieltä. Mitä enemmän sanoja koirallesi opetat, sitä ”älykkäämpi” seuralainen siitä tulee. Älä myöskään opetusvaiheessa koske koiraan saadaksesi sen tekemään jotakin (paina takapuolesta saadaksesi sen istumaan, paina lavoista saadaksesi sitä menemään maahan). Sen sijaan houkuttele pentu lelun tai namin kanssa tekemään tietty liike: esimerkiksi nosta nami kuonon yläpuolelle saadaksesi koiran istumaan, näytä lelua maassa istuessasi jalan alta saadaksesi koiran menemään maahan tai heittele lelua ja nappaa se nopeasti ennen koiraa saadaksesi sen tulemaan luoksesi.

Kun koira on tekemässä toivomaasi asiaa, sano sana, jonka haluat siihen toimintoon yhdistää. Koiran istuessa voit kertoa sille moneen kertaan, miten tämä asento ilmaistaan meidän kielellämme: ”Istu, hieno istu, hyvä istu, istu”. Et siis käske koiraa istumaan, vaan yhdistät sen mielessä sanan ja asennon. Vaikeuta tehtävää vähitellen. Häiriöharjoituksia voi tehdä jo 8-viikkoisen pennun kanssa: pennun istuessa käy kyykyssä, taputa käsiäsi, ota askel taaksepäin, vasemmalle, oikealle, juokse paikallasi, kopauta seinää tai vaikka pyörähdä itsesi ympäri samalla, kun kehut koiraa ”istu”-sanalla. Palkitse koira aina ensin kehumisella ja rapsuttamisella ja vasta sen jälkeen namipalalla tai lelulla ennen ”vapaa”-käskyä. Uutta opettaessasi palkitse pentu joka kerta, vanhoja asioita kerratessasi, palkitse koira satunnaisesti.

> ***Koira oppii nopeasti mitä saa ja mitä ei saa tehdä, kunhan omistaja on johdonmukainen.***

Ensin koiralle opetetaan uusi asia mahdollisimman häiriöttömässä paikassa kuten kotona keittiössä. Kun koira osaa asian siellä, siirrytään harjoittelemaan sama asia omalle pihalle. Kun koira osaa asian sielläkin, siirrytään opettelemaan asia koirakentälle, missä on paljon hajuja, mutta ei muita koiria. Lopuksi uutta asiaa kertaillaan häiriötekijöiden joukossa eli koirakentällä muiden koirien kanssa, kaupan edessä, liikekeskuksessa jne. Jos haluat koirasi tottelevan jokaista perheenjäsentä, on jokaisen perheenjäsenen koulutettava koiraa – tämä koskee myös lapsia.

Luokse tulo

Koiraa ei saa uuvuttaa jatkuvilla luoksetulokutsuilla, sillä silloin ne menettävät merkityksensä. Samoin käy, jos koiraa kutsutaan tilanteessa, jossa sen huomio on kiinnittynyt muualle (se haistelee jänniä hajuja, leikkii koirakaverinsa kanssa tai lähtee jonkun eläimen perään). Ohjaajan tulee opetusvaiheessa aina varmistaa, että koira on hänestä kiinnostunut, ennen kuin kutsuu tämän luokse. Luoksetulokutsun tulee kuulostaa ystävälliseltä, ei vihaiselta. Koiraa ei saa kaapata, kytkeä tai rangaista sen tullessa luokse. Ennen kuin koirasi on oppinut "tänne"-käskyn, kutsu se luoksesi käyttämällä sen nimeä, ja kun koira on juoksemassa luoksesi täyttä vauhtia, yhdistä siihen "tänne"-sana.

Ajattele asia niin, että olisit töissä. Käyt juttelemassa työkaverin kanssa ja pomosi huutaa sinua pöytäsi vieressä. Kun menet sinne, hän pistää sinut käsiraudoilla kiinni työpöytääsi. Et totisesti ole niin tyhmä, että tekisit saman "virheen" muutamaa kertaa enempää. Jos pomosi joka kolmas kerta antaisikin sinulle palkankorotuksen, joka kolmas kerta tarjoaisi pullakahvit ja joka kolmas kerta kiinnittäisi sinut työpöytääsi, sinulla olisi aina houkutus mennä katsomaan, jos sittenkin tällä kerralla saisit sen palkankorotuksen.

Samalla tavalla toimii koirasi. Jos aina pistät sen kiinni tai nuhtelet sitä sen tullessa kutsusta luoksesi, se ei tule enää muutaman kuukauden päästä. Pidä pentua paljon vapaana metsässä, kutsu se aina välillä luoksesi ja palkitse vaihtelevasti kehuilla, taputuksilla, namipalalla, lelun repimisellä, pallon heittämisellä tai keksimällä sille joku temppu tai piilotusleikki.

Jos koirasi karkaa, älä koskaan lähde juoksemaan sen perässä. Sen sijaan vihellä, taputa, kutsu koiraa houkuttelevasti sen nimellä ja juokse poispäin koirasi vilkaistessa sinuun. Kun pentu lähtee perääsi, palkitse se tulemisesta. Älä koskaan rankaise koiraa, kun se tulee luoksesi, sillä se yhdistää rankaisun luoksesi tulemiseen, ei aikaisemmin tapahtuneeseen karkaamiseen.

Sivulle tulo

Sivulle tulo tarkoittaa sitä, että koira istuu ohjaajan vasemmalla puolella, pää tai lapa ohjaajan polven kohdalla. Tästä on huomattavasti hyötyä myöhemmin, jos vastaan tulee aggressiivinen koira tai koiria pelkäävä lapsi tai liikutte ahtaassa välissä kaupungilla. Koirasi ei voi aiheuttaa hankaluuksia missään tilanteessa, jos se noudattaa käskyäsi ja tulee kutsustasi sivullesi istumaan ja pysyy siinä, kunnes sanot vapaa.

Pentu on alussa edessäsi. Houkuttele pentu namipalan avulla (nami vasemmassa kädessä) kulkemaan vasemman jalan vierestä taaksesi, käännä pentu namipalan avulla U-käännös ympäri ja palkitse pentu sen pään ollessa jalkasi kohdalla. Palkitse koira siten, että sen kuono osoittaa suoraan eteenpäin. Nosta namipalaa hieman pennun pään taakse, jotta se istuutuu. Pikkuhiljaa lisää sivulla istumisen aikaa ennen palkkion tuloa ja häiriötä ympärille. Yhdistä sivulla istumiseen katsekontakti. Myöhemmin koira oppii itse kiepauttamaan itsensä sivullesi istumaan, ilman ohjaajan taakse menevää lenkkiä.

Katsekontakti

Koiralle ei ole luontaista katsoa ihmistä silmiin, sillä koirilla katsekontakti merkitsee uhkaamista ja dominanssia. Koira on siis erikseen opetettava pitämään ihmisten katsekontaktista. Luvan pyytäminen katsekontaktilla on hyödyllinen taito. Koiran voi opettaa pyytämään lupaa esim. autosta poistumiseen, ovista kulkemiseen, vieraiden tervehtimiseen, kaverin kanssa leikkimään lähtemiseen, ruokakupille menemiseen jne.

Kun koira istuu sinua vastapäätä, pidä namipalaa toisessa kädessäsi selvästi irti vartalostasi. Pentu yrittää saada namin kaikilla oppimillaan keinoilla: haukkumalla, istumalla, menemällä maahan, antamalla tassua tai yrittämällä syödä namin käden läpi. Kun se kyllästyy yrittämään ja vilkaisee sinua kuin kysyen mikä tämä juttu oikein on, kehu välittömästi ("hieno pentu") ja anna nami. Toista sama uudelleen. Vähitellen pentu oppii, että katsomalla sinua silmiin se saa palkkion.

Kun pentu tarjoaa katsekontaktia heti namin nähdessään, voit vaikeuttaa harjoitusta pidentämällä katsekontaktivaatimusta. Kehu koko ajan koiraa sen katsoessa silmiisi, mutta anna namipala vasta kolmen sekunnin tiiviin tuijotuksen jälkeen. Jos koira kääntää välillä katseen kohti namipalaa, ole hiljaa ja kehu taas sen katsoessa sinuun. Pidennä vähitellen katseaikaa ja vaihtele sitä palkitsemalla pentu välillä sekunnin ja välillä pidemmän ajan jälkeen.

Aktivointi

Sohvakoirana monesta koirasta saa helposti ongelmakoiran. Jos sinä et keksi koirallesi riittävästi tekemistä, se keksii sitä itse. Koira voi alkaa vahtia reviiriään, hyökkäillä ihmisiä tai koiria kohti, jahdata autoja tai polkupyöriä, varoittaa muita perheenjäseniä kuullessaan pienenkin äänen jossain, tuhota kodin tavaroita jne. Vilkas ja energinen koira tarvitsee muutaman tunnin lenkkeilyn lisäksi puolisen tuntia aivotyöskentelyä eli aktivointia päivittäin. Pelkästä lenkkeilystä koiran kunto vain kasvaa ja sillä on entistä enemmän energiaa riehua. Kaikki keskittyminen, tasapainoilu, yrittäminen ja kuonon käyttö väsyttävät koiraa paljon tehokkaammin kuin kävely tai juokseminen.

Lelun heittäminen ja repiminen eivät ole koiran aktivointia. Ne ainoastaan nostavat koiran stressitasoa, jolloin sen on vaikea rauhoittua, keskittyä ja oppia uutta. Stressaantunut koira reagoi kaikkeen mahdolliseen pienestäkin ärsykkeestä, samoin sen reaktiot ovat liioiteltuja. Leiki heitto- ja taisteluleikkejä vain koulutuksen yhteydessä, ei huvin vuoksi! Paini- ja jahtaamisleikkejä ei tule leikkiä koiran kanssa lainkaan.

Koirasi on ansainnut monipuolisen ja kokemusrikkaan elämän.

Toivottavasti olet koirasi luottamuksen arvoinen ja saat nauttia monta vuotta elämäsi koirasta!

Muistiinpanot

Muistiinpanot

Muistiinpanot

ORION
PHARMA
Hyvinvointia täydellä sydämellä
Tutkitusta ja laadukkaasta Aptus-sarjasta sopivat tuotteet lemmikin hyvinvointiin ja huolenpitoon.
Aptus®
Simply The Pets
02/2023

Orion Pharma Eläinlääkkeet
PL 425, 20101 TURKU, Puh. 010 4261
www.orionvet.fi

03/2023 KOODI 10016111

Orion – eläinten hyvinvointia rakentamassa

@orion_hyvinvointiaelaimille

Orion Eläinlääkkeet